

Sygn. akt: I C 387/17upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Banaszewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Nalewajk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2017 roku w S.,

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w Ł.,

przeciwko W. K.,

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. K. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna w Ł. kwotę 273,16 (dwieście siedemdziesiąt trzy złote szesnaście groszy) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego

Sygn. akt I C 387/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w Ł. w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko W. K. domagał się zasądzenia kwoty 273,16 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia o nr polisy (...) na okres od dnia 11 lutego 2013 roku do dnia 10 lutego 2014 roku. Termin płatności składki ubezpieczenia w wysokości 210 zł wyznaczony był na dzień 10 sierpnia 2013 roku Powód wezwał pozwanego do jednorazowej wpłaty niezapłaconej raty składki tytułem polisy ubezpieczeniowej. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie uregulował ciążącego na nim zobowiązania. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota 210 zł tytułem nieopłaconej składki ubezpieczeniowej oraz 63,16 zł tytułem skapitalizowanych odsetek.

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2016 roku w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie na podstawie art. 505³³ § 1 k.p.c. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w (...)jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Pozwany W. K. na rozprawie w dniu 2 sierpnia 2017 roku wskazał, iż zezłomował pojazd objęty umową, a następnie go wyrejestrował. Pozwany podał, że najprawdopodobniej poinformował o tym fakcie ubezpieczyciela.

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 9 lutego 2013 roku W. K. zawarł ze stroną powodową (...) S.A. z siedzibą w Ł. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego dotyczącą pojazdu marki O. (...) nr rej. (...) na okres od dnia 11 lutego 2013 roku do dnia 10 lutego 2014 roku, ze składką ubezpieczeniową w wysokości 420 zł, płatną w dwóch ratach: pierwsza rata w kwocie 210 zł płatna do dnia 17 lutego 2013 roku, zaś druga rata także w kwocie 210 zł płatna do 10 sierpnia 2013 roku. Umowa została stwierdzona polisą nr (...) Pierwsza rata składki z tytułu tej umowy została opłacona.

(dowód: polisa ubezpieczeniowa nr (...) k. 17-18)

W. K. w dniu 3 czerwca 2014 roku dokonał demontażu samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej. (...). Następnie w dniu 16 lipca 2014 roku pozwany zgłosił ten fakt w Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatowego w S., na skutego czego wydana została decyzja nr (...). (...).2014.JS o wyrejestrowaniu pojazdu należącego do W. K..

(dowód: zaświadczenie o demontażu pojazdu nr (...) k. 31, decyzja nr (...). (...).2014.JS k. 31v.)

Sąd zważył, co następuje:

Niniejsze powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Poza sporem między stronami pozostawał stan faktyczny sprawy, a mianowicie okoliczność, że stroną powodową łączyła z pozwanym umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawarta na okres od dnia 11 lutego 2013 roku do dnia 10 lutego 2014 roku o nr polisy (...). Niesporna była również okoliczność, że w dniu 3 czerwca 2014 roku pozwany zezłomował pojazd będący przedmiotem umowy ubezpieczenia, a następnie w dniu 16 lipca 2014 roku dokonał wyrejestrowania w Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatowego w S.. W zasadzie pozwany nie kwestionował również okoliczności, iż nie zapłacił drugiej raty składki w wysokości 210 złotych, podnosząc jednocześnie, iż z uwagi na stan techniczny tego pojazdu dokonał jego demontażu, a następnie wyrejestrowania. Pozwany nie był w stanie jednak jednoznacznie wskazać, czy o powyższym fakcie poinformował ubezpieczyciela, występującego w niniejszej sprawie jako strona powodowa.

Zgodnie z dyspozycją art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się opłacić składkę. Kwestie ubezpieczeń obowiązkowych zostały szczegółowo uregulowane w ustawie z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych W art. 23 ust. 1 ustawy wskazano, iż posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się na okres 12 miesięcy, z zastrzeżeniem wyjątków wskazanych w ustawie. Stosunek ubezpieczenia może wygasnąć przed upływem ustalonego w umowie okresu ubezpieczenia, jeżeli po stronie ubezpieczającego doszło do utraty zainteresowania w jego kontynuowaniu. Przesłankę rozwiązania umowy ubezpieczenia stanowi m.in. wyrejestrowanie pojazdu. Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2017.1260 j.t.) do wyrejestrowania pojazdu dochodzi na wniosek właściciela w ściśle określonych sytuacjach, do których należy m.in. przekazanie pojazdu do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów. Przesłanka wyrejestrowania pojazdu wskazana w przepisach ustawy Prawo o ruchu drogowym została jednak potraktowana w sposób szczególny. Dla rozwiązania umowy ubezpieczenia nie jest konieczne wyrejestrowanie pojazdu, wystarczy udokumentowanie faktu trwałej i zupełnej utraty posiadania pojazdu mechanicznego. Taka okoliczność stanowi samodzielną przesłankę

rozwiązania umowy ubezpieczenia, jednakże tylko wtedy, gdy nie jest związania z przejściem posiadania na inny podmiot.

Uwzględniając powyższe, w tym fakt, że na datę wymagalności drugiej raty składki na poczet umowy ubezpieczenia OC, która przypadała na dzień 10 sierpnia 2013 roku, pojazd marki O. (...) o nr rej. (...), nadal był zarejestrowany, zaświadczenie o demontażu przedstawione przez pozwanego datowane jest na dzień 3 czerwca 2014 roku, czyli już po upływie okresu ochrony udzielonej przez powoda na podstawie umowy potwierdzonej polisą nr (...), Sąd stwierdził zatem, że pozwany jako właściciel pojazdu miał obowiązek uiszczenia drugiej raty składki w całości.

W tych okolicznościach uznać należało, iż pozwany zobowiązany był do zapłaty powodowi kwoty 210 zł w terminie do 10 sierpnia 2013 roku tytułem drugiej raty składki, czego nie uczynił, a co uzasadniało w pełni roszczenie powoda. Zasadne również w całości było roszczenie powoda o zapłatę odsetek, o których Sąd orzekł w oparciu o art. 481 k.c. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Według postanowień umowy składka powinna być zapłacona do dnia 10 sierpnia 2013 roku, a zatem od dnia następnego pozwany pozostawał w opóźnieniu w płatności. Wobec powyższego za okres od dnia 11 sierpnia 2013 roku do dnia 31 lipca 2016 roku, poprzedzającego dzień złożenia pozwu, powód dokonał kapitalizacji odsetek na łączną kwotę 63,16 zł od kwoty 210 zł oraz zażądał od tej kwoty odsetek od dnia wniesienia pozwu, co nie było sprzeczne z art. 482 § 2 k.c.

Z uwagi na fakt, iż żądanie powoda zostało w całości uwzględnione, zastosowanie znajduje w zakresie kosztów procesu zasada odpowiedzialności za wynik procesu wynikająca z art. 98 k.p.c., z której wynika iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony. Na koszty celowego dochodzenia praw składały się w przedmiotowym postępowaniu opłata sądowa od pozwu (30 złotych) oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda będącego radcą prawnym ustalone na podstawie § 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia pozwu (120 złotych).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., (...)